

og faar et stort Pointtal, et mg \times , eller hvad det nu hedder, saa er hele Sagen bragt i en smuk Orden. Jeg mener, at det er slet ikke det, det gælder om, det gælder ikke for Mennesker i al Almindelighed, og det gælder sandelig heller ikke for Lærere. Det viser sig Gang paa Gang, at det er ikke Lærerne med de store Eksaminer, der faar den største Betydning og øver den største Indsats i den Egn, hvor de kommer, det er helt andre menneskelige Egenskaber, der har Betydning, og dem tror jeg for min Del mere paa.

Ud fra disse Betragtninger er det, jeg vil tilraade, at vi, naar vi nu gennem Udvælgsforhandlingerne skal søge at faa gennemført en ny Lov om den fremtidige Seminarieuddannelse, ikke træffer nogen Ordning, inden man har anstillet en meget indgaaende Undersøgelse.

N. Johan Laursen: Der var i det ærede Medlem Hr. Valdemar Nielsens Tale, navnlig i Slutningen, saa mange gode Bemærkninger, som jeg gerne vil yde min Tilslutning og takke for; da de for en stor Del rammer den Tankegang, som jeg taler ud fra, kan det ogsaa hjælpe til, at jeg kan undgaa at fremkomme med noget af det, jeg ellers havde tænkt at sige; det er jo et gammelt, godt Raad, at naar en Ting er sagt godt og tilfredsstillende, behøver man ikke at gentage den. Jeg vil i øvrigt begynde med at gøre en lille Bemærkning til Socialdemokratiets ærede Ordfører (Vilhelm Rasmussen), navnlig vedrørende hans Indledning. Der er en enkelt Sætning i denne, jeg om muligt gerne vilde se at faa ændret en lille Smule, saa vi kunde blive enige om Forstaaelsen deraf. Det ærede Medlem begyndte med at sige, at Barnet er principielt en Samfundsværdi, og det er naturligvis rigtigt, i den Henseende er vi overmaade enige, men jeg holder ikke af Udtrykket principielt i denne Forbindelse, for jeg mener, at Barnet principielt er en Hjemmets Værdi fremfor en Samfundsværdi. De to Ting behøver nu i og for sig ikke at være i Modsætning til hinanden; det er jo aabenbart, at Barnet er en Hjemmets Værdi, indtil det naar den skolepligtige Alder, for indtil da tager Skolen sig jo ikke af det, i alt Fald er det et forholdsvis lille Antal, som kommer i Skole før den skolepligtige Alder. Men vi maa ikke glemme, at ogsaa efter at Barnet er blevet skolepligtigt, er det en Hjemmets Værdi, og den Ret, Hjemmet har, er i principiel Modsætning til den Ret, som Skolen har. I denne Forbindelse vil jeg gerne tilføje, at jeg vil

advare imod, at vi faar den nuværende undervisningspligtige eller skolepligtige Alder udvidet. Jeg tror, det kan være et Spørgsmaal, som det er værd at skænke en Tanke, om Samfundet ogsaa har Ret til at forlange, at et Barn skal søge Skolen efter det 14de Aar, efter at det er kommet ud over den nuværende skolepligtige Alder, om man ikke maa mene, at naar det er kommet til 14 Aars Alderen, er Barnet Hjemmets Værdi, saaledes at Forældrenes og Barnets Minde maa indhentes.

Der er gjort en hel Del Bemærkninger, navnlig af det ærede Medlem Hr. Klaus Berntsen og til Dels ogsaa af mit Partis Ordfører (Chr. Søgaard), om Realskolen, om Realeksamen og Præliminæreksamen, og jeg har Indtryk af, at disse Bemærkninger har faaet Form og Farve af, at man vistnok noget misforstaar Realskolens Opgave overfor dens Elever. Det er rigtigt, at Seminarierne i en lang Aarrække har faaet deres største Tilgang fra Landet, og jeg billiger ogsaa ganske, at det ikke vanskeliggøres eller næsten umuliggøres for unge Mennesker fra Landet at komme ind paa Seminarier, saaledes at man standser den Tilgang, som vor Lærerstand har faaet fra Landbostanden, baade fra Lærerhjem og fra almindelige Landbohjem. Dette vilde efter min Mening være en Ulykke for den danske Lærerstand, da det er ganske sikkert, at der derfra er kommet mange ind paa Lærervejen, som har gjort et godt og paalideligt Arbejde, naar de er kommet ud med den Uddannelse, de har faaet paa Seminarier. Men vi maa jo huske paa, at naar vi taler om Lærerskoler, taler vi om Skoler, der skal uddanne Lærere baade for Landet og for Byerne, og lige saa sikkert som det er, at Seminarierne har faaet en god og brugbar Støtte i Tilgangen fra Landet, lige saa sikkert er det ogsaa, at Købstæderne trænger til en Tilgang til Lærerskolen af Elever, der selv som Børn har gaaet en Købstadskole igennem og derfor ved, hvorledes Livet leves mellem Børnene i en Købstadskole. Af den Grund tror jeg, det kan være gavnligt, at der ogsaa kommer en Tilgang til Lærerskolerne fra vore Realskoler. Vi maa nemlig ikke glemme, at det ikke blot er Læreren, der sætter sit Præg paa Livet i en Skole, men ogsaa Børnenes indbyrdes Samliv har overmaade stor Betydning, og de, der skal være Lærere ved en Købstadskole, vil have en god Hjælp i deres Gerning, hvis de kender noget til den Maade, hvorpaa Samlivet mellem Børnene i en Købstadskole former sig, og i det hele taget kender noget til den købstadprægede Tankegang.